

La humanitat

Any II : Núm. 321
Barcelona, dissabte, 19 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

«Luz» creu en el triomf de l'Esquerra Republicana de Catalunya

Luz, de Madrid, en comentar les eleccions de demà, diu, després de referir-se a la conducta dels enemics de l'Esquerra:

"Frente a esta conducta, el pueblo catalán encuentra otra, absolutamente contraria, la del señor Maciá, que, desde el primer momento, planteó la cuestión en sus términos más agudos y dejó las sombras y las maniobras para confiar única y exclusivamente en el pueblo mismo. Y ahora, en esta ocasión decisiva, su prestigio en Cataluña lo arrolla todo. Periódico tan poco sospechoso como "El Debate" anticipa la victoria de la Esquerra. "Sus mítines — dicen — constituyen un triunfo."

Hubiéramos preferido — a su tiempo lo aconsejamos — la unión de los partidos republicanos catalanes. Pero en la situación actual, por lo que pudiera influir en la política general, nos complacerá el triunfo en mayorías y minorías de los partidos gubernamentales de izquierda, que es el resultado que hoy parece dibujarse."

Demanem a totes les entitats cabdals de la província que ens telefonin, a primeres hores de la tarda del diumenge, impressions electorals.
Telèfon de LA HUMANITAT, n.º 24647

Fragment d'un discurs de Josep Ortega i Gasset al Parlament de la República:

"No me preocupa, pues lo que el señor Hurtado haya dicho, ni que el señor Hurtado lo haya dicho: lo que me preocupa es otra cosa, porque eso, dicho por él, a lo sumo lo que hubiera podido traer consigo es que, oyéndole, automáticamente se incorporase en mi mente yo no sé si un vago recuerdo o pura fantasía involuntaria de una fecha poco anterior al 15 de diciembre de 1930 y poco posterior a los días en que yo había publicado ciertos artículos en "El Sol", que dieron algo que hablar, y en esa fecha una figura, muy parecida a la del señor Hurtado, que viene a convencerme de que lo hecho por mí era una insentatez, que la República no vendría nunca a España y que lo debíamos haber hecho, y hacer aún, era intentar un nuevo ensayo con la monarquía. (Grandes y prolongados rumores).

Ahir, a Mollet, estava anunciant un míting de propaganda de la candidatura radical.

A l'hora de començar, a la sala hi havia catorze persones. Davant d'això, els organitzadors de l'acte sortiren a la carretera a esperar els "diputats" no catalans que s'entornessin.

A la mateixa hora, l'Esquerra Republicana de Catalunya celebrava a Mollet un míting amb un ple a ves-sar.

A LA VICTORIA!

Per Catalunya, per la República!

La campanya electoral ha deixat les ooses al seu lloc. Una onada d'odis i d'apetències i de combinacions de tota mena s'havia aixecat contra l'Esquerra Republicana.

Era l'Esquerra la que havia de fer les velles organitzacions polítiques, que portaven la càrrega fastigosa de tot un món de fracassos i de dexacions, que per la seva incapacitat, i pels seus efectes havien mort en l'ànima del nostre poble la fe i l'optimisme, i havien malbaratat el patrimoni de les corporacions principals, i havia atorgat la direcció de la vida política a homes d'història de sacrificis, d'honradesa i de provada capacitat política governant.

Tots els vençuts, cridaven com

uns espavordits tots aquests dies. Les animetes vils feien estendre la calúmia. Els incapaces, els derrotats, els ineptes gosaven, ¡oh cinisme! legalitzar el mèrit de la seva solvència als homes de la República i de l'Estatut.

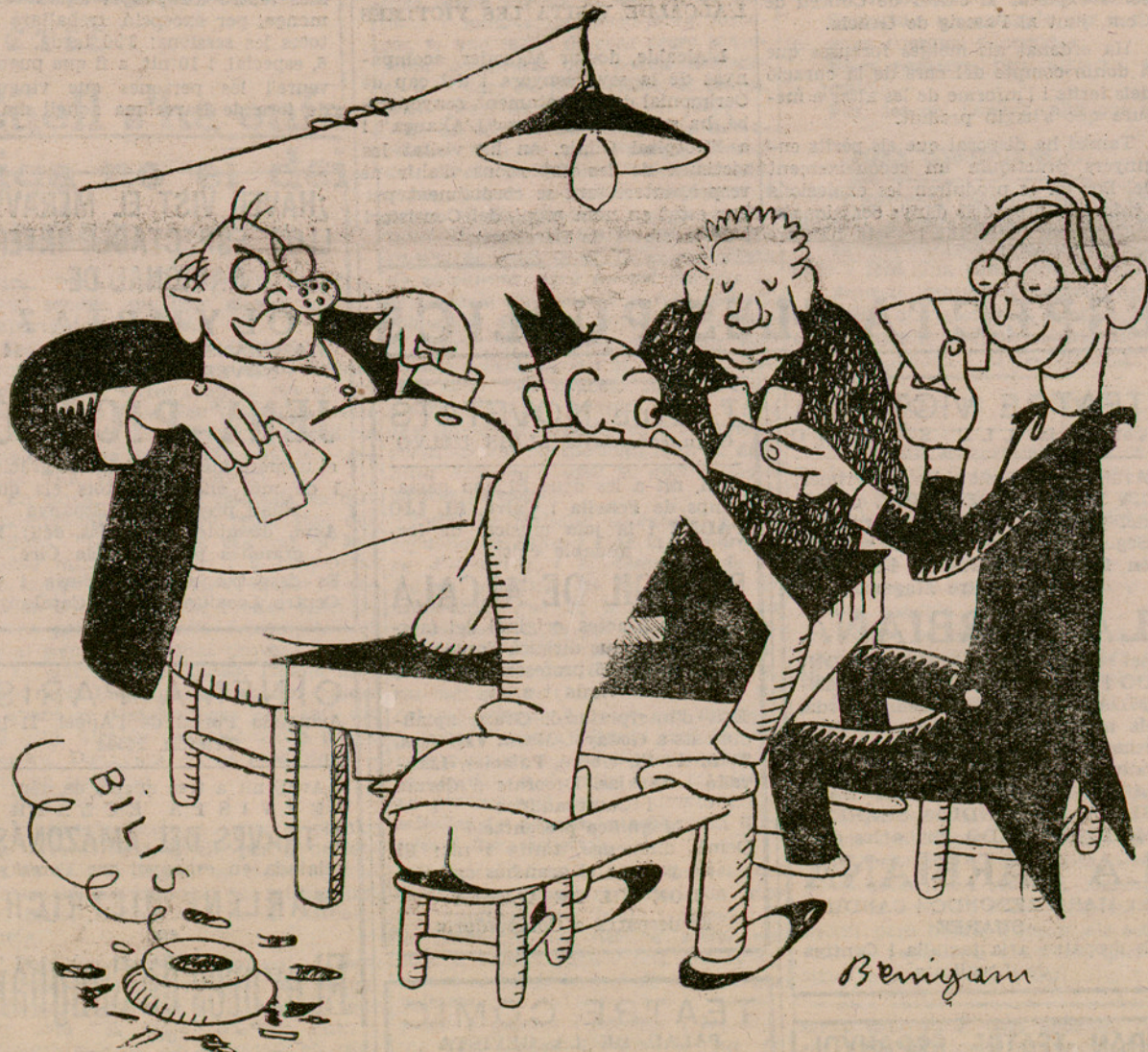
L'Esquerra ha parlat i el poble ha vist als seus homes. Sí, aquests són. Els Maciá, els Companys, els Lluhi, els Xirau, els Aiguader, Serra Hunter...; els Pi Sunyer, els Ventós, Comes, etc., etc., tota aquesta nodrida filera d'honestat, d'abnegació, de serenitat en la lluita, d'accent en el govern. I contra ells renovadors i forts, tot el caigut i el fatal... els Ventosa i Puig, els Nicolau, i Barbei — la incapacitat elevada als més alts

rengles per generositat de l'Esquerra, els carlins i els radicals de l'Emiliano i el Punyals i al Matheu de la Lliga i el Sedó, capellans i burgesos. A l'altre costat alguna veu d'energúmen...: I l'Esquerra salvant la democràcia, salvant Catalunya, i refermant la República contra tots els seus enemics.

El poble ha vist clar. Ara com abans contra l'Esquerra es llancen dieteris i càrrecs diversos. ¡Tan se val! L'Esquerra guanya; guanya d'una manera definitiva, i per sempre més.

—Companys: A votar! a votar en aquests moments històrics.

—Ja no sols pels ideals, sinó per l'honor, per la seguretat, per la vergonya i per al bon nom de Catalunya.

INFELIÇOS! S'ESTAN JUGANT LES DARRERES CARTES!

A Madrid tothom sap que els monàrquics preparen un nou cop d'Estat. — Al ministeri de la Governació sembla que estan preses totes les mesures necessàries per tal de poder evitar-ho. Ara bé: PODEM AFIRMAR que LA SENYAL CONVINGUDA per a intentar-ho és el resultat de les ELECCIONS DE CATALUNYA

Ara el poble de Catalunya ja sap el que ha de fer.

Un triomf de la reacció és perdre l'Estatut.

No hem pas de creure que el Sr. Puig i Cadafalc que va fugir davant del perill; que el Sr. Hurtado, que va dimetir el Deganat del Col·legi

d'Advocats en flairar la persecució; que el Sr. Lerroxx-el del míting de Saragossa! — que el Sr. Cambó, amic de l'ex-rei, siguin els més capassos de defensar l'Estatut i la República d'aquest nou atac que es prepara.

Les coses que diu el senyor Lerroxx

Ahir, al Bosc, en un míting del seu partit, el senyor Lerroxx ens va recordar aquells temps en els quals la seva única finalitat a Barcelona era combatre el catalanisme.

En copiem dos paràgrafs del text taquígràfic:

"Es lícit que cuando se llama al pueblo a las urnas electorales, para constituir el primer Parlamento de Cataluña, no se llame más que a los catalanes?"

Debe llamarse a todos los demás que no han nacido en Cataluña y que en virtud de preceptos que constan en el mismo Estatuto aprobado, tienen la ciudadanía aprobada, y por eso nosotros venimos a ayudarles, a dirigirles, a encauzarles para establecer este Estatuto en Cataluña, con una orientación y con un sentido político que esté de acuerdo con la orientación de la República española."

"Es lícit, diem nosaltres, falsejar la veritat d'aquesta manera? A la jornada de demà el no català resident a Catalunya té els mateixos drets que els catalans nadius. Això ho sap o no ho sap el senyor Lerroxx. Si no ho sap, la seva ignorància no té excusa. I si ho sap, la seva conducta té un exacte qualificatiu.

Digué també:

"¿De qué se trata en definitiva? ¿Se trata de crear un nuevo caciquismo? Se trata de acaparar el Poder, se trata de dominar, se trata de explotar, y se domina y se explota y se va a crear el caciquismo principalmente con el pueblo de Cataluña. Y si esto ocurriese, ¿qué sucedería? Que los que no han nacido en Cataluña, cuando vean que a la fuerza es imposible ganarse la vida aquí, o conservar aquellos derechos que su capacidad y que su inteligencia les conquistó, habrían de tomar el hatillo al hombro, pasar el Ebro y volver a España."

Aquestes paraules ens recorden aquells temps dels joves bàrbaros. Amb això està dit tot.

LA FI D'UN CACICAT

La comarca de l'Ebre s'allunya de Marcel·lí Domingo

Palesa l'entusiasme de la comarca tortosina — fins ara feude de Marcel·lí Domingo — per l'Esquerra Republicana de Catalunya, el fet que, darrerament, s'han adherit a aquest partit polític, les entitats següents:

Centre Radical-socialista, de La Cava; Agrupació Republicana Socialista, de Sant Carles de la Ràpita; Centre Unió Republicana, de Santa Bàrbara; Joventut Republicana, de Sant Jaume; i Societat d'Obrers Agricultors, de Jesús Maria.

Tot fa preveure, doncs, per a demà, el triomf dels candidats de E. R. C., en aquelles terres de l'Ebre.

Han estat posades en circulació unes candidatures per a sorprendre la bona fe dels electors, en les quals, sota l'encapçalament de Francesc Maciá, apareixen barrejats amb els noms de la nostra candidatura els dels senyors Maspons, Casals, Soler i Damians, Muntada, i Massó i Llorens.

Els confeccionadors d'aquesta candidatura han esborrat cinc noms de l'Esquerra per a incloure-hi aquests altres cinc pertanyents al partit separatista que té per òrgan el setmanari "La Nació Catalana".

Cal que els electors no es deixin sorprendre en llur bona fe i comprovin, abans de votar, la candidatura que els domina.